

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om försäkringsförmedling

(2001/C 29 E/10)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 511 slutlig — 2000/0213(COD)

(Framlagt av kommissionen den 20 september 2000)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artiklarna 47.2 och 55 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
rande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget,

och av följande skäl:

- (1) Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare har en central roll när det gäller distribution av försäkrings- och återförsäkringsprodukter i gemenskapen.
- (2) Ett första steg i arbetet för att underlätta utövandet av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster för försäkringsagenter och försäkringsmäklare togs i och med rådets direktiv 77/92/EEG⁽¹⁾.
- (3) Direktiv 77/92/EEG skulle gälla tills bestämmelser om samordning av nationella regler om inledande och utövande av verksamhet som försäkringsagent och försäkringsmäklare träder i kraft.
- (4) Kommissionens rekommendation 92/48/EEG av den 18 december 1991 om försäkringsförmedlare⁽²⁾ har till största delen följts av medlemsstaterna och har bidragit till att föra de nationella reglerna om yrkeskrav och registrering av försäkringsförmedlare närmare varandra.
- (5) Det finns dock fortfarande avsevärda skillnader mellan medlemsstaternas bestämmelser vilka skapar hinder för möjligheterna för försäkrings- och återförsäkringsförmedlare att inleda och utöva verksamhet på den inre marknaden. Direktiv 77/92/EEG och rekommendation 92/48/EEG bör därför ersättas av ett nytt direktiv.
- (6) Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare bör kunna utnyttja etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster enligt fördraget.
- (7) Att försäkringsförmedlare inte fritt kan bedriva verksamhet i hela gemenskapen gör att den inre marknaden inte fungerar som den skall på försäkringsområdet.
- (8) En samordning av de nationella reglerna om yrkesmässiga krav och registrering av personer som inleder och utövar verksamhet som försäkringsförmedlare kan därför bidra till att förverkliga den inre marknaden för finansiella tjänster och till att förbättra konsumentskyddet på området.
- (9) Olika slag av personer och institut, som agenter, mäklare och aktörer inom bank och försäkring, kan distribuera försäkringsprodukter. För att aktörerna skall behandlas lika och med hänsyn till konsumentskyddet bör alla dessa personer och institut omfattas av detta direktiv.
- (10) Detta direktiv bör omfatta personer vilkas normala verksamhet är att yrkesmässigt tillhandahålla tjänster som avser försäkringsförmedling. Direktivet bör alltså inte omfatta personer med annan yrkesverksamhet, t.ex. skatte- eller redovisningsexpenter, som då och då ger råd om försäkringsskydd inom ramen för denna andra verksamhet.
- (11) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att från detta direktiv undanta personer som utövar försäkringsförmedling som komplement till sin huvudsakliga verksamhet. I konsumentskyddets intresse bör den möjligheten dock vara strikt begränsad.
- (12) Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare bör registreras av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de har sitt huvudkontor, under förutsättning att de uppfyller höga yrkesmässiga krav rörande kompetens, god vand, skydd i fråga om yrkesmässig ansvarsförsäkring och ekonomiska resurser.
- (13) Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som är registrerade bör tillåtas att bedriva verksamhet i andra medlemsstater i kraft av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster, under förutsättning att ett lämpligt anmälningsförfarande har följts de behöriga myndigheterna emellan.

⁽¹⁾ EGT L 26, 31.1.1977, s. 14. Direktivet senast ändrat genom Anslutningsfördraget för Österrike, Sverige och Finland.

⁽²⁾ EGT L 19, 28.1.1992, s. 32.

- (14) Det finns ett behov av lämpliga sanktioner som kan tillämpas i fråga om personer som utövar försäkrings- och återförsäkringsförmedling utan registrering, försäkrings- och återförsäkringsföretag som anlitar förmedlare som inte är registrerade eller förmedlare som inte uppfyller de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv.
- (15) Samarbete och utbyte av information mellan behöriga myndigheter är nödvändigt för att skydda konsumenterna och säkerställa en sund försäkrings- och återförsäkringsverksamhet på den inre marknaden.
- (16) För konsumenten är det viktigt att veta om den förmedlare han anlitar ger råd om produkter från ett brett urval av försäkringsföretag eller endast om produkter från ett begränsat antal försäkringsföretag.
- (17) Om förmedlaren anger att han ger produktråd utifrån ett brett urval av försäkringsföretag, bör han göra en opartisk och tillräckligt bred analys av de försäkringsavtal som finns på marknaden. Alla förmedlare bör dessutom redovisa skälen för den rådgivning de lämnar.
- (18) Vikten av att kräva sådan information är mindre när konsumenten är ett företag som söker försäkring eller återförsäkring för kommersiella och industriella risker.
- (19) Det behövs lämpliga och effektiva förfaranden för klagomål och begäran om rättelse i medlemsstaterna, så att tvister mellan försäkringsförmedlare och konsumenter kan lösas, varvid förfaranden som redan finns kan användas om det är lämpligt.
- (20) Utan att det påverkar konsumenternas rätt att föra talan i domstol, bör medlemsstaterna uppmuntra offentliga och privata förlikningsorgan att samarbeta för att lösa tvister som berör två eller flera medlemsstater. Särskilt bör konsumenterna kunna kontakta förlikningsorgan i sitt eget hemland om klagomål mot en försäkringsförmedlare som är etablerad i en annan medlemsstat.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. I detta direktiv ges bestämmelser om inledande och utövande av försäkringsförmedling.

2. Medlemsstaterna behöver inte tillämpa bestämmelserna i detta direktiv på personer som tillhandahåller försäkringsavtal om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- Avtalen kräver inte några allmänna eller specifika kunskaper om försäkring.
- Avtalen avser inte livförsäkring.
- Försäkringen täcker inte ansvarsrisker.
- Personen i fråga har inte försäkringsförmedling som huvudsaklig yrkesmässig verksamhet.
- Försäkringen kompletterar en levererad vara eller tjänst, särskilt om försäkringen antingen täcker risken för funktionsfel, förlust av eller skada på de varor som personen i fråga levererat eller skadeersättningar som gäller lösegendom som har samband med resor som bokats hos denna person.
- Premiebeloppet överstiger inte 1 000 euro och försäkringsavtalets giltighetstid är mindre än ett år.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- försäkringsföretag: ett företag som har beviljats officiell auktorisation enligt artikel 6 i rådets direktiv 73/239/EEG ⁽¹⁾ eller artikel 6 i rådets direktiv 79/267/EEG ⁽²⁾.
- återförsäkringsföretag: ett återförsäkringsföretag i den mening som avses i artikel 1.c i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG ⁽³⁾.
- försäkringsförmedling: verksamhet som består i att lägga fram eller lämna information om eller förslag till försäkringsavtal eller utföra förberedande arbete inför eller vid slutandet av sådana avtal eller i att bistå vid administrering eller fullgörande av försäkringsavtal, särskilt vid försäkringsfall.
- återförsäkringsförmedling: verksamhet som består i att lägga fram eller lämna information om eller förslag till återförsäkringsavtal eller utföra förberedande arbete inför eller vid slutandet av sådana avtal eller i att bistå vid administrering eller fullgörande av återförsäkringsavtal, särskilt vid försäkringsfall.

⁽¹⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 63, 13.3.1979, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 330, 5.12.1998, s. 1.

5. försäkringsförmedlare: varje person, som mot ersättning inleder eller utövar verksamhet med försäkringsförmedling och närliggande konsulttjänster, med undantag av försäkringsföretag eller anställda på försäkringsföretag som handlar på sitt företags ansvar.
6. återförsäkringsförmedlare: varje person, som mot ersättning inleder eller utövar verksamhet med återförsäkringsförmedling och närliggande konsulttjänster, med undantag av återförsäkringsföretag eller anställda på återförsäkringsföretag som handlar på sitt företags ansvar.
7. stora risker: risker i den mening som avses i artikel 5 d i direktiv 73/239/EEG.
8. hemmedlemsstat:
  - a) om förmedlaren är en fysisk person, den medlemsstat där förmedlaren är bosatt och utövar sin verksamhet,
  - b) om förmedlaren är en juridisk person, den medlemsstat där förmedlarens säte är beläget, eller om förmedlaren enligt nationell lagstiftning inte har något säte, den medlemsstat där förmedlarens huvudkontor är beläget.
9. behöriga myndigheter: de myndigheter som varje medlemsstat utser enligt artikel 6.
10. varaktigt medium: varje medium som gör det möjligt för konsumenten att lagra information som riktats till honom personligen, så att den går att konsultera även i framtiden under en tidsperiod som är tillräcklig med hänsyn till dess syfte och så att den bevarade informationen kan kopieras utan avvikelser.

KAPITEL II

KRAV FÖR REGISTRERING

Artikel 3

Registrering

1. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare skall registreras i sin hemmedlemsstat av en sådan behörig myndighet som avses i artikel 6.2.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.1 tredje stycket skall medlemsstaterna säkerställa att registrering som försäkrings- och återförsäkringsförmedlare endast kan ske om de yrkesmässiga kraven i artikel 4 är uppfyllda.

3. Registrerade försäkringsförmedlare och återförsäkringsförmedlare skall kunna inleda och utöva verksamhet som försäkringsförmedlare och återförsäkringsförmedlare inom gemenskapen med stöd av såväl etableringsrätten som friheten att tillhandahålla tjänster.

4. Medlemsstaterna skall se till att allmänheten lätt kan få tillgång till det eller de register som avses i punkt 1.

5. Försäkringsföretag skall endast använda förmedlingstjänster inom försäkring och återförsäkring som tillhandahålls av registrerade försäkrings- och återförsäkringsförmedlare eller av sådana personer som avses i artikel 1.2.

Artikel 4

Yrkesmässiga krav

1. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare skall ha tillfredsställande allmän och affärs- och yrkesmässig kunskap och kompetens.

Medlemsstaterna behöver inte tillämpa detta krav på samtliga personer som antingen arbetar på ett företag eller för en fysisk person som utövar försäkrings- eller återförsäkringsförmedling. Medlemsstaterna skall säkerställa att ledningen för sådana företag eller hos sådana fysiska personer samt alla anställda som direkt arbetar med förmedling av försäkringar eller återförsäkringar har sådana kunskaper och sådan kompetens.

Medlemsstaterna behöver inte tillämpa bestämmelserna i första stycket på fysiska personer som inleder eller utövar försäkringsförmedling, om dessa personers huvudsakliga yrkesverksamhet inte är försäkringsförmedling och de inte till övervägande del är beroende av försäkringsförmedlingen för sin försörjning. Personer som uppfyller dessa kriterier får endast ges tillstånd till försäkringsförmedling om en försäkringsförmedlare som uppfyller kraven i denna artikel eller ett försäkringsföretag har tagit på sig det fulla ansvaret för deras verksamhet och ger dem en relevant och tillfredsställande grundläggande utbildning.

2. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlaresandel skall vara god. De får i synnerhet inte förekomma i polisregistret eller i något annat motsvarande nationellt register när det gäller försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet, och de får inte tidigare ha försatts i konkurs, såvida inte konkursen har avslutats i enlighet med den nationella lagstiftning de omfattas av.

Medlemsstaterna behöver inte tillämpa kravet i första stycket på samtliga personer som antingen arbetar på ett företag eller för en fysisk person som utövar försäkrings- eller återförsäkringsförmedling. De skall säkerställa att den berörda ledningen för sådana företag eller hos sådana fysiska personer uppfyller detta krav. De skall säkerställa att alla anställda som direkt arbetar med förmedling av försäkringar eller återförsäkringar uppfyller detta krav.

3. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare skall ha en ansvarsförsäkring eller annan likvärdig garanti mot ansvar till följd av fel eller försummelse i verksamheten, som minst skall täcka en miljon euro per skadeståndsanspråk, såvida inte en sådan försäkring eller likvärdig garanti redan tillhandahålls av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller annat företag, för vars räkning eller med vars bemyndigande försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren handlar.

4. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda konsumenterna när försäkrings- och återförsäkringsförmedlaren inte kan överföra försäkrings- eller återförsäkringspremien till försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller inte kan överföra ersättningsbelopp till den försäkrade.

Detta kan göras på något av följande sätt:

- a) Bestämmelser i lag enligt vilka pengar som betalats av kunden till förmedlaren skall behandlas som om de har betalats till företaget, medan pengar som betalats av företaget till förmedlaren inte skall behandlas som om de har betalats till kunden förrän kunden rent faktiskt mottar dem.
- b) Ett krav på att försäkrings- och återförsäkringsförmedlare skall ha ekonomiska resurser som fortlöpande uppgår till 8 % av förmedlarens outdelade nettointäkter, dock minst 15 000 euro.
- c) Ett krav på att kundmedel skall överföras via strikt avskilda kundkonton, och att dessa konton inte får användas för att gottgöra andra fordringsägare i händelse av konkurs.
- d) Ett krav på att en garantifond skall upprättas.

5. Utövande av verksamhet som försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare skall förutsätta att de yrkesmässiga kraven som anges i denna artikel uppfylls fortlöpande.

6. Medlemsstaterna skall särskilt säkerställa att kraven i punkterna 3 och 4 uppfylls.

7. Medlemsstaterna får fastställa strängare krav än de ovan nämnda kraven eller lägga till ytterligare krav för försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som är registrerade inom deras jurisdiktionsområden.

Artikel 5

Anmälan av etablering och tillhandahållande av tjänster i andra medlemsstater

1. Varje försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som för första gången avser att inleda verksamhet i en eller flera med-

lemsstater inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsrätten skall dessförinnan underrätta de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten. Inom en månad från denna underrättelse skall dessa behöriga myndigheter underrätta de behöriga myndigheterna i den eller de medlemsstater, inom vilkas territorier försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren avser att utöva verksamhet inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsrätten, om försäkrings- eller återförsäkringsförmedlarens avsikt och om det faktum att det finns en korrekt registrering.

2. Försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren får inleda verksamheten en månad efter den dag då han informerades av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om den underrättelse som avses i punkt 1.

3. Myndigheterna i den medlemsstat där förmedlaren önskar bedriva verksamhet med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsrätten, skall inom en månad efter det att de mottagit den information som avses i punkt 1 underrätta de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten om de eventuella specifika villkor som med hänsyn till det allmänna bästa gäller för sådan verksamhet inom deras territorier.

Artikel 6

Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna skall utse de behöriga myndigheter som har befogenhet att säkerställa att detta direktiv genomförs. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om detta med uppgift om eventuell ansvarsuppdelning.

2. De myndigheter som avses i punkt 1 skall antingen vara offentliga myndigheter, ett organ som erkänts i nationell lagstiftning eller ett organ som erkänts av en offentlig myndighet som genom nationell lagstiftning har fått uttrycklig behörighet till detta.

3. Dessa myndigheter skall ha alla de befogenheter som behövs för att de skall kunna genomföra sina uppgifter.

Artikel 7

Sanktioner

1. Med förbehåll för artikel 1.2 skall medlemsstaterna besluta om lämpliga sanktioner som skall tillämpas om en person utövar försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet utan att vara registrerad i en medlemsstat.

2. Med förbehåll för artikel 1.2 skall medlemsstaterna besluta om lämpliga sanktioner som skall tillämpas på försäkringsföretag som använder förmedlingstjänster inom försäkring eller återförsäkring som tillhandahålls av personer som inte är registrerade i någon medlemsstat.

3. Medlemsstaterna skall besluta om lämpliga sanktioner som skall tillämpas om en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare inte följer de nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv.

4. De behöriga myndigheterna skall samarbeta och utbyta information om

- a) försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som har blivit föremål för någon sådan sanktion som avses i punkt 3,
- b) varje försummelse, vårdslöshet eller vilseledande rådgivning som en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare befunnits vara skyldig till, och
- c) varje rättsligt förfarande som har inletts mot en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare.

5. Alla personer som tar emot eller lämnar ut information som avser punkterna 1–4 i denna artikel skall vara bundna av tystnadsplikt på det sätt som anges i artikel 16 i rådets direktiv 92/49/EEG ⁽¹⁾ och artikel 15 i rådets direktiv 92/96/EEG ⁽²⁾.

Artikel 8

Klagomål

Medlemsstaterna skall se till att ett organ inrättas dit konsumenter och andra berörda parter kan anmäla klagomål om försäkringar och försäkringsförmedlare.

Artikel 9

Utomrättsliga förfaranden för att lösa tvister

1. Medlemsstaterna skall uppmuntra skapandet av lämpliga och effektiva utomrättsliga förfaranden för klagomål och för att lösa tvister mellan försäkringsförmedlare och konsumenter varvid organ som redan finns kan användas, om det är lämpligt.

2. Medlemsstaterna skall uppmuntra dessa organ att samarbeta för att lösa tvister som berör två eller flera medlemsstater.

KAPITEL III

INFORMATIONSKRAV FÖR FÖRMEDLARE

Artikel 10

Information som skall lämnas av försäkringsförmedlaren

1. Före varje nytt avtal skall försäkringsförmedlaren minst lämna följande information till kunden:

- a) Hans identitet och adress.

⁽¹⁾ EGT L 228, 11.8.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 360, 9.12.1992, s. 1.

b) Om han ger kunden rådgivning om försäkringsskydd från ett brett urval av försäkringsföretag eller inte. I det sist nämnda fallet, skall försäkringsförmedlaren även ge kunden information för varje riskklass om det antal försäkringsföretag han har möjlighet att göra affärer med, vilka han faktiskt samarbetar med och vilka dessa är.

c) Varje innehav, direkt eller indirekt, på över 10 % av rösträtterna och bolagskapitalet, som försäkringsförmedlaren har i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag samt varje innehav, direkt eller indirekt, på över 10 % av rösträtterna och bolagskapitalet, som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller ett moderbolag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag har i försäkringsförmedlingsföretaget.

d) Varje avtalsenlig förpliktelse att representera ett eller flera försäkringsföretag samt namnen på dessa företag.

e) Vem som skall ställas till ansvar för försummelse, vårdslöshet eller vilseledande rådgivning från förmedlarens sida i samband med försäkringsförmedling.

f) Upplysningar om det organ som avses i artikel 8 där konsumenter och andra berörda parter kan anmäla klagomål rörande försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, och eventuellt också om de utomrättsliga förfaranden för klagomål och för att lösa tvister som avses i artikel 9.

g) Vilket register han är upptagen i och hur denna registrering kan kontrolleras.

2. Om försäkringsförmedlaren förklarar att han lämnar rådgivning om försäkringsprodukter från ett brett urval av försäkringsföretag, som avses i punkt 1 b, skall han minst basera sin rådgivning på en rimlig analys av de försäkringsavtal som finns på marknaden i en sådan omfattning att han har tillräckliga förutsättningar att kunna rekommendera det försäkringsavtal som bäst tillgodoser kundens behov.

3. Innan ett konkret avtal sluts, skall försäkringsförmedlaren minst redovisa kundens krav och behov och redovisa de skäl som ligger till grund för den rådgivning han lämnar.

4. Den information som avses i punkterna 1, 2 och 3 behöver inte lämnas när försäkringsförmedlaren eller återförsäkringsförmedlaren förmedlar försäkringar mot stora risker.

Artikel 11

Villkor för hur informationen skall lämnas

(1) All information som enligt artikel 10 skall lämnas till kunden skall meddelas

- a) i papperskopia eller genom något annat varaktigt medium som kunden har tillgång till och kan utnyttja,

b) klart och korrekt på ett sätt som är förståeligt för konsumenten,

c) på ett språk som är officiellt språk i den medlemsstat där åtagandet görs eller på något annat språk som avtalsparterna har kommit överens om.

2. Trots bestämmelsen i punkt 1 a ovan får sådan information som avses i artikel 10 meddelas muntligen i de fall då omedelbart försäkringsskydd är nödvändigt eller begärs av kunden.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 12

Upphävande

Direktiv 77/92/EEG skall upphöra att gälla.

Artikel 13

Genomförande

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast 31 december 2003. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 14

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 15

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.